

(Ufbrydelse af Gølding). Ja, det ærede Medlem kan virkelig ikke komme i Krig med den Fæstning, hvor gerne han end vil. Det blev jagt forleden Dag, at vi skulde bruge Forterne, men hvis vi ikke ville træffe Tjenden her ind ved Haarene for at skyde paa ham, bliver det komplet umuligt at komme til at skyde paa nogen. Jeg mener, at under hvilke Eventualiteter vi end maatte komme, vil det være Flaaden, det paahviler at opretholde Neutraliteten. Jeg gaar ud fra, at der ikke kan være Tale om andet, end at vi skulle og bør vedligeholde vor Neutralitet, og jeg henstiller til det ærede Udvalg at faa Forklaring af Ministeren om, hvorpaa man begrunder de udvidede Forsvarsforanstaltninger, som forlanges. Der er aldrig givet nogen Forklaring deraf. Man bør forlange Oplysninger om de politiske Forhold, og da navnlig jordre bestemt Oplysning om, hvorvidt der virkelig har været Tale om eller kan blive Tale om at slutte Alliance med andre Magter, eller om man alvorlig vil opretholde Neutraliteten, og navnlig om man har ført Forhandlinger med Tyskland om, hvorledes det opfatter dette Spørgsmaal, og hvorledes man i saa Fald kunde og skulde ordne sit Forsvarsvæsen. Saafremt man faar den Overbevisning, at det er Regeringens alvorlige Vilje, at Neutraliteten opretholdes, saa er jeg overbevist om, at Befolkningen ogsaa vil yde og bære de Byrder, som ere nødvendige dertil, men Befolkningen vil sætte sig absolut mod enhver Byrde, der paalægges den, for at vi skulde kunne træde aktivt op i en Krig. Det ærede Medlem fra Byghby (Gølding) fremkom forleden Dag med et Par Bemærkninger med Hensyn til Værnepligten og Søofficererne. Han fremhævede det smukke i, at Værnepligten paalagde enhver Mand i Landet at bære sin Del af Byrden, han fremhævede med Begejstring den Tid, der havde fremkaldt dette, og han haabede, at man ogsaa maatte komme saa vidt nu, at man frit ofrede alt muligt til Forsvaret hellere end til „Godsejerbaner“ — saaledes udtrykte han sig — og bad mig om at stifte den. Jeg vil sige, det kan jeg ikke, det vil jeg nødig. Det var ganske vist en smuk Følelse, som bragte Befolkningen til at paatage sig den almindelige Værnepligt, men Befolkningen beklager dybt, at den nogen Sinde gjorde det; den forudsaa ikke, at den almindelige Værnepligt her og i andre Lande skulde benyttes i den Grad, som sket er, til at paalægge Folket Byrder i de reaktionære Elementers Tjeneste. Hele det nuværende Krigssystem i Europa beror jo udelukkende paa den almindelige Værnepligt,

havde man ikke faaet den almindelige Værnepligt, vilde Regeringerne aldrig have kunnet naa saa vidt, som de ere, det er dem, der have frembragt de uhyre Krige og Krigsomkostninger. Men for Resten vil jeg sige, at Befolkningen nu er besjælet af lige saa stor Fædrelandskærlighed som nogen Sinde og er lige saa villig til at bære de Byrder, der behøves, og ikke mindst de Herrer, der repræsenterer Militarismen, skulde forelaste Folket saadan Mangel, men de skulle erindre, at det er trange Kaar, hvorunder Folket lever og maa arbejde for at kunne bære de Byrder, der allerede ligge paa dem, og naar vi komme med Forslag om Særbaner, er det netop for at hjælpe den statteyndende Befolkning til at kunne arbejde bedre og bære de Byrder, som lægges paa paa dem. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem med Godsejerbane mente en Bane, som jeg personlig har Interesse i; thi saa vil jeg sige, at jeg har ingen Baner til mit Gods; den Bane, jeg har indbragt i det høje Ting ligger 30 Mil fra mit Hjem. Nej, denne Bane skulde komme fattige Jordbrugere og Fiskere til gode for at hjælpe dem i deres Kamp for Hjemmet og Statteoptræverne. Naar andre tale om deres Fædrelandskærlighed, vil jeg sige, at denne Befolkning i det mindste har sit Sprog og Land lige saa kært som de Herrer. Det er ikke de store i Samfundet, der bære Nationalitetsfølelsen, det er en Misforstaaelse. Gaa til Slesvig og se, hvem der fører Kampen mod det tyske Element, det er Bonden, den fattige, den mindre bemidlede Mand. Blandt de velhavende Klasser var der allerede inden Annekationen mange, der havde glemt at tale det danske Sprog, og da det er Bonden, der fører Kampen dernede, tør vi ogsaa stole paa, at Bonden her hjemme er lige saa sej i sin Kærlighed til sit Land som Bonden dernede, og netop paa Grund af denne Kærlighed til sit Land, til sit Hjem, til sin Frihed og Uafhængighed sidder Oppositionens Mand her, netop valgte af denne Befolkning for at kæmpe mod Overgreb fra oven af, mod vort nationale Frihedsliv. Saa sagde det ærede Medlem, at Søofficererne vare dyrere — ja, men de ere ogsaa bedre; de koste mere at frembringe, men Folket vil hellere have dem, og jeg skal sige dem: Søofficererne ere ogsaa lidt mere menneskelige, de have mere Tilslutning i Befolkningen, og det ligger i deres Gerning. Jeg siger dette, ikke som nogen Indvending mod de Herrer af Landetaten, men Søofficerernes Gerning fører det naturligt med sig, idet deres Gerning for en stor Del ligner den borgerlige Gerning.